

Comisia Interguvernamentală asupra Schimbărilor Climatice

Recunoscând posibila problemă datorată schimbărilor climatice globale, Organizația Meteorologică Mondială împreună cu Programul de Mediu al Națiunilor Unite au stabilit în anul 1988, Comisia Interguvernamentală asupra Schimbărilor Climatice (The Intergovernmental Panel on Climate Change - IPCC). Rolul acestei Comisii a fost realizarea unei baze vaste, obiective și transparente de informații științifice, tehnice și socio-economice, relevante în vederea înțelegerii științifice a riscului schimbărilor climatice induse de om, impactul și opțiunile de adaptare precum și reducerea acestora, Comisia bazându-și evaluările în special pe literatura științifică și tehnică publicată.

La începutul acestei luni, la doar câteva zile diferență după încheierea Forumului Economic Mondial de la Davos, în cadrul căruia elita mondială a mediului economic a abordat problema schimbărilor globale și necesitatea cooperării dintre politică și economie în vederea protecției mediului, la Paris s-a încheiat cea de-a 10-a sesiune a IPCC, aici fiind dat publicității un raport al Comisiei, elaborat sub egida ONU, raport ce completează ultima sa variantă, apărută în 2001, acest document fiind negociat pe întreaga perioadă a sesiunii de către 500 de delegați din 130 de țări împreună cu reprezentanți guvernamentali din mai multe țări.

Una dintre concluziile raportului, ce însumează munca a peste 2000 de oameni, este că în mod foarte probabil (90%) activitatea umană este cauza încălzirii globale. Potrivit acestuia, emisiile gazelor cu efect de seră în urma activităților umane vor cauza grave dereglări climatice, accentuând încălzirea globală și creșterea nivelului mării. Emisiile “de până acum și cele viitoare de CO₂ contribuind la încălzirea globală și creșterea nivelului mării și în următorii 1000 de ani”, din cauza duratei lor mai mari de rezistență în atmosferă.

Un pasaj îngrijorător indică faptul că “o schimbare drastică a climei este așteptată dacă concentrațiile de carbon în atmosferă vor ajunge la 550 ppm, ceea ce ar provoca o creștere a temperaturii cu aproximativ 3 grade Celsius. În studiul publicat în 2001, concentrația de carbon era estimată la doar 480 ppm, în timp ce temperatura era preconizată să crească cu doar 1,5 grade.

Concentrația medie a dioxidului de carbon în atmosfera terestră înaintea erei industriale se situa la nivelul de 280 ppm. Astăzi ea a ajuns la 380 ppm, ceea ce înseamnă o creștere de 100 ppm, dintre care 2,6 ppm doar în anul 2005.

Problema oceanelor pare a fi încă și mai gravă decât cea a încălzirii atmosferei. Indiferent ce vom face de acum înainte, chiar și dacă nu mai este folosit nici un strop de petrol, nivelul oceanelor va continua să crească.

În urma analizelor recente, s-a arătat că această creștere se datorează aproape în întregime utilizării combustibililor fosili în scopul producerii de energie (iar restul provine în mare măsură din defrișarea pădurilor tropicale, ceea ce duce în cele din urmă la eliberarea carbonului blocat în biomasă).

Un alt fapt îl constituie creșterea constantă a nevoilor de energie ale omenirii, acestea crescând cu 15% numai în primii 5 ani ai secolului XXI, creșterea estimată până în 2030 fiind de minim 60%.

Totodată Raportul trage un semnal de alarmă, considerând că dacă în 10 ani nu se limitează emisia gazelor cu efect de seră, schimbările climatice vor scăpa de sub control și vor provoca grave dezechilibre în natură. Astfel dacă în acești 10 ani nu se iau măsuri drastice se va ajunge în pragul unei modificări ireversibile a climei planetei. Specialiștii IPCC preconizând o nouă perioadă a glaciațiunilor în jurul anului 2100 în cazul în care nu se găsește o rezolvare urgentă la această problemă.

Ca gazdă a Conferinței de la Paris, președintele francez Jacques Chirac și-a propus să “trezească” națiunile în ce privește problemele de mediu, apoi să le convingă să ia în sfârșit măsuri decisive, dar și să fie creată o nouă entitate - ONUe (Organizația Națiunilor Unite pentru Mediu Înconjurător), idee ce este încă primită cu reticență de statele cele mai mari consumatoare de resurse energetice.